

РЕШЕНИЕ

№278

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 24 октомври 2012г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на десети октомври, две хиляди и дванадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА
СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря И.И.*** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Стоилова, като разгледа докладваното от съдия Георгиева КНАХД № 279 по описа на съда за 2012 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63. ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Дирекция „Инспекция по труда” (ИТ) – Софийска област (СО) против решение №574 от 11.07.2012 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД №468 по описа на съда за 2012 г.

С атакуваното решение е *отменено* наказателно постановление №23-2304681/25.01.2012 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда” - Софийска област, издадено срещу „БЪРЗИ КРЕДИТИ” ООД, в качество „работодател”, с управител .Х.И.***, с което за нарушение по чл. 403а, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ) е определено налагане на административно наказание „имуществена санкция” в размер на 300 (триста) лв. на основание чл. 416в от КТ.

В жалбата се съдържат оплаквания за неправилност и необоснованост на атакуваното решение, като от касационния съд се иска да отмени същото и потвърди процесното НП. В съдебно заседание касационният жалбоподател не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по жалбата „БЪРЗИ КРЕДИТИ” ООД, гр. Перник се представлява от адв. М***, която от името на дружеството възразява срещу жалбата.

Окръжна прокуратура - Перник, чрез прокурор Стоилова, дава заключение, че жалбата е неоснователна, тъй като решението на първата съдебна инстанция е правилно и законосъобразно и следва да бъде оставено в сила .

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция не са представени писмени доказателства в подкрепа на твърденията за наличие на касационни основания за обжалване.

Административен съд - Перник, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от АПК и прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира жалбата за неоснователна като съображенията за това са следните:

С атакуваното решение Районен съд – Перник е приел от фактическа страна за безспорно установено, че на 08.12.2011 г. в гр. Перник при извършвана проверка по спазване на трудовото законодателство от контролни органи на Дирекция „ИТ” – СО в обект: офис, стопанисван от „БЪРЗИ КРЕДИТИ” ООД същото, в качество работодател

по смисъла на КТ не държи на разположение на проверяващите органи правилник за вътрешния трудов ред в обекта, за което нарушение е съставен акт, въз основа на който е издадено процесното НП.

След тези си фактически изводи първоинстанционния съд при извършваната служебна проверка за законосъобразност на актовете, обективирали производството по налагане на административно наказание е постановил, че актът и издаденото въз основа на него наказателно постановление са съставени при несъобразяване с правилата на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН, довело до неспазване на процедурата за образуване и водене на административнонаказателното производство. Установено е, че процесният акт за установяване на административно нарушение, съставен след проверка на място е подписан от свидетел, неприсъствал при установяване на нарушението на място. Допуснатото нарушение при съставяне на АУАН е съществено и води до опорочаване на процедурата по ангажиране на отговорността на извършителя на нарушението.

По настоящото дело правилно е заключението на районния съд, че процесуалният порок е съществен, тъй като предвид непосочването изрично в акта, на какво основание се вписва свидетеля, както и предвид категорията на единствения свидетел, а именно – такъв само по съставяне на акта, не може да се направи безсъмнен извод за достоверност на заключенията единствено на актосъставителя, както и не може да се направи извод, че наказаното лице е разбрало защо по акта свидетелства това лице, за да може да организира защитата си още преди издаване на НП. Неотносими са обясненията на свидетеля по акта пред районния съд, че „поддържа изцяло констатациите на акта”, при положение, че не е свидетел при проверката, както и предвид факта, че ролята на свидетеля е да удостоверява, а не да поддържа нечий *чужди възприятия* относно фактически състав на нарушение.

При това положение правилно е решението на районния съдия да разгледа и съществото на спора, за да прецени съществен процесуален порок ли е липсата на свидетели по даване начало на производството по налагане на административно наказание. Последвалото заключение в атакуваното решение, че формираният от административнонаказващият орган извод за осъществено нарушение на чл. 40За от КТ е несъответен на установеното от фактическа страна и съответно незаконосъобразен, тъй като факт на нарушение на чл. 40За от КТ не е безспорно установен пред първата съдебна инстанция, се възприема от настоящия състав. Следва да се добави още, че изпълнителното деяние по този текст е насочено единствено към работодателя, а същия в момента на проверката безспорно не е бил в проверявания обект. Обстоятелството, че друго лице се е намирало в обекта на фирмата и именно това лице не е намерило правилника е ирелевантно. С оглед на това вмененото на дружеството нарушение е несъставомерно и като е достигнал до подобни изводи първоинстанционния съд законосъобразно е отменил атакувания акт.

От подадената касационна жалба става ясно, че касационният жалбоподател не е вникнал в мотивите на постановения съдебен акт. Отмяната на акта се дължи на нарушение на императивната разпоредба на чл. 40, ал. 3 от ЗАНН, касателно кръга от лица, които могат да бъдат свидетели при съставяне на актове за установяване на административно нарушение.

Мотивиран така касационният съд намира, че при разглеждане на делото и постановяване на обжалвания съдебен акт, Районен съд - Перник не е допуснал нарушения, които да съставляват основания за неговото касиране. Решението е законосъобразно и правилно, постановено без допуснати съществени процесуални нарушения. И при извършената служебна касационна проверка по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК, не се констатираха пороци на атакувания съдебен акт относно неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон, които да съставляват основания за неговата отмяна или изменение.

Предвид всичко гореизложено, настоящия съдебен състав намира, че касационната жалба е неоснователна и решението на Районен съд - Перник, като правилно и законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд - Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 574 от 11.07.2012г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД № 468 по описа на съда за 2012г., с което е отменено наказателно постановление № 23-2304681/25.01.2012 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда” - Софийска област, издадено срещу „БЪРЗИ КРЕДИТИ” ООД, гр. Перник за нарушение по чл. 403а, ал. 1 от Кодекса на труда.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/

